

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 236/2022-4

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov o návrhu navrhovateľa [REDACTED], na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. k. VP/335/21/K z 26. januára 2022 takto

r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh navrhovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bol 13. apríla 2022 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. k. VP/335/21/K z 26. januára 2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Z návrhu vyplýva, že navrhovateľovi bola napadnutým rozhodnutím uložená pokuta v sume 1 133 eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ochrane verejného záujmu“ alebo „ústavný zákon“).

3. Navrhovateľ vo svojom podaní uviedol, že ako člen dozorného orgánu právnickej osoby [REDACTED], za výkon funkcie nepoberá žiadnu odmenu a „predložil dňa 9. 11. 2021

Oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejného funkcionára, čo bolo žiadať po zákonom stanovenej lehote, keďže tá uplynula 16. 9. 2021. “.

4. Navrhovateľ v návrhu uvádza, že zmeškanie lehoty nebolo z jeho strany úmyselné a že o povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane verejného záujmu nevedel, keďže nikdy predtým nebol členom dozorného orgánu a zo strany právnickej osoby, v ktorej ako verejný funkcionár pôsobí, nebol o tejto povinnosti informovaný včas. Túto skutočnosť prezentoval aj vo svojom vyjadrení k uzneseniu výboru č. 1273 z 30. novembra 2021, no napriek tomu ho výbor napadnutým rozhodnutím zaviazal na úhradu pokuty. Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu argumentoval: „*S rozhodnutím nesúhlasím, pokutu považujem za neprimeranú sankciu, obzvlášť s prihliadnutím na skutočnosť, že za výkon verejnej funkcie nepoberám žiadnu odmenu.*“

5. V závere navrhovateľ poukázal na rozpor ústavného zákona s ústavou, keďže tento nerešpektuje princíp zodpovednosti za zavinenie, neupravuje poľahčujúce okolnosti a nedáva absolútne žiadnu možnosť znížiť, prípadne neuložiť sankciu. Podľa navrhovateľa „*predmetný ústavný zákon je v rozpore s materiálnym jadrom Ústavy SR...*“.

II.

Predbežné prerokovanie návrhu

6. Navrhovateľ s uloženou pokutou nesúhlasí a ústavnému súdu navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

7. Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na Ústavný súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa ods. 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute proti verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

8. Napadnuté rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené 24. marca 2022, jeho návrh bol ústavnému súdu doručený 13. apríla 2022.

9. Podľa § 234 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd preskúma, či rozhodnutie orgánu verejnej moci príslušného na konanie a rozhodovanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v súlade s ústavou a príslušnými právnymi predpismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

10. Podľa § 42 ods. 2 písm. v) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je návrh na preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa osobitného zákona.

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

12. Podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom.

Podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom, v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona (III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018). V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

14. V konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov leží dôkazné bremeno primárne na dotknutom verejnom funkcionárovi (navrhovateľovi), ktorý na to, aby bol v konaní pred ústavným súdom úspešný, musí preukázať, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, teda že povinnosti verejného funkcionára vyplývajúce z tohto ústavného zákona neporušil, a preto nebol dôvod, aby bol sankcionovaný napadnutým rozhodnutím, ktorého súčasťou je spravidla aj pokuta (II. ÚS 125/2016, II. ÚS 787/2016, III. ÚS 632/2017).

15. Ústavný súd návrh navrhovateľa podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné náležitosti podania a návrhu na začatie konania (§ 39 a § 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti návrhu na začatie konania podľa § 236 zákona o ústavnom súde a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí bez výnimky spĺňať všeobecné náležitosti, čo sa týka formy a obsahu. Táto požiadavka sa bez rozdielu vzťahuje na každý typ konania a na každého navrhovateľa. Návrh, ktorý nemá všetky náležitosti ustanovené zákonom,

nie je spôsobilý na meritórne prerokovanie ústavným súdom, pričom ústavný súd je oprávnený takýto návrh odmietnuť (PL. ÚS 46/2015).

17. Ani pri uprednostňovaní materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti nie je na ústavnom súde, aby vyhl'adával za navrhovateľa konkrétne dôvody namietanej neústavnosti, ktoré podľa § 43 ods. 1 majú tvoriť obsah návrhu a určovať rozsah ústavného prieskumu ústavným súdom, ktorý je podľa § 45 zákona o ústavnom súde rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania viazaný.

18. Návrh na preskúmanie rozhodnutia príslušného orgánu verejnej moci vydaného v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí obsahovať všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) v spojení s § 39 a osobitnú náležitosť podľa § 236 zákona o ústavnom súde.

19. Návrh navrhovateľa neobsahuje viaceré obligatórne formálne a obsahové náležitosti požadované zákonom o ústavnom súde.

V prvom rade navrhovateľ nespĺnil podmienku povinného právneho zastúpenia (§ 34 a § 43 zákona o ústavnom súde) v konaní pred ústavným súdom a k ním spísanému návrhu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie.

Mimoriadne dôležitou náležitosťou návrhu na začatie konania je podľa § 43 zákona o ústavnom súde jeho odôvodnenie, keďže obsahuje argumentáciu, skutkové a právne dôvody, na základe ktorých sa navrhovateľ domáha zrušenia napádaného rozhodnutia orgánu verejnej moci. Právne relevantná argumentácia v tomto type konania musí rešpektovať predmet a rozsah prieskumnej právomoci ústavného súdu vymedzené v § 234 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd preskúma, či rozhodnutie orgánu verejnej moci príslušného na konanie a rozhodovanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v súlade s ústavou a príslušnými právnymi predpismi, pričom prihliadne iba na tie pochybenia príslušného orgánu verejnej moci, ktoré znamenali porušenie navrhovateľových základných práv a slobôd (MACEJKOVÁ, I., BARÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN, I., HOLLÄNDER, P., SVÁK, J. a kol. *Zákon o ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár*. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020, s. 1499.). Takéto odôvodnenie v návrhu chýba. Jedinou argumentáciou, ktorú z ústavného hľadiska nie je možné považovať za relevantnú, je navrhovateľovo konštatovanie o neúmyselnom opomenutí splnenia povinnosti, resp. nevedomosti o existencii povinnosti. Navrhovateľ však žiadnym relevantným spôsobom napadnuté rozhodnutie nespochybnil ani nevyvrátil porušenie povinnosti z jeho strany, ani neoznačil základné práva a slobody, ktoré mali byť napadnutým rozhodnutím porušené.

Podľa § 236 ods. 1 zákona o ústavnom súde k návrhu na preskúmanie rozhodnutia sa pripojí napadnuté rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci. Navrhovateľ však ani túto osobitnú náležitosť návrhu nespĺnil a k návrhu na začatie konania napadnuté rozhodnutie nepriložil.

20. Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh navrhovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nedostatok zákonom ustanovených náležitostí.

21. Na záver ústavný súd dodáva, že z dôvodov procesnej hospodárnosti nepristúpil k výzve navrhovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu. I keď k návrhu nebolo napadnuté rozhodnutie priložené, navrhovateľ nepopiera skutočnosť, že oznámenie podľa zákona o ochrane verejného záujmu podal oneskorene, iba považuje uloženú pokutu za nespravodlivú, keďže o povinnosti vyplývajúcej z ústavného zákona nevedel. Táto námietka však z ústavnoprávneho pohľadu s prihliadnutím na šírku prieskumu v danej kompetencii ústavného súdu neobstojí (pozri aj napr. I. ÚS 628/2016, II. ÚS 448/2018, II. ÚS 183/2021), a to aj s prihliadnutím na jednu zo základných zásad práva „*ignorantia legis non excusat*“ (neznalosť zákona neospravedľuje), teda navrhovateľ mal poznať obsah ústavného zákona (m. m. I. ÚS 171/08).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu